

Odmev iz Afrike.

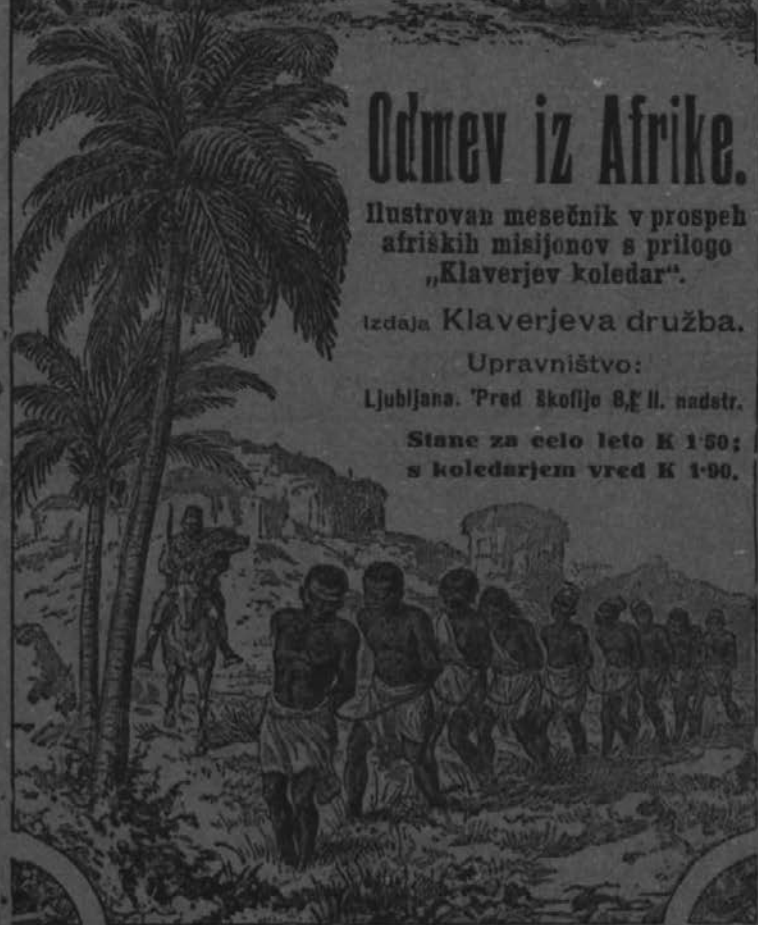
Ilustrovan mesečnik v prospeh
afriških misijonov s prilogo
„Klaverjev koledar“.

Izdaja Klaverjeva družba.

Upravišтво:

Ljubljana. Pred škofoj 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50;
s koledarjem vred K 1.90.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijo-
nov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem in laškem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto **K 1⁵⁰**. Uredništvo „Odmeva iz Afrike“ pošilja, kot znano, vsako leto svojim naročnikom „Klaverjev koledar“ za ceno po **40** vinarjev. Naročila naj se naslovijo: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstropje.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno **Salzburg**, Dreifaltigkeitsgasse 12.

Vsebina številke meseca marca:

Dušna premija! — Misijonski dopisi: Apostolski vikariat Viktorija-Nyanza. — Apostolski vikariat Zlato obrežje. — Apostolski vikariat belgijski Kongo. — Pisma misijonarjev, došla od 1. do 19. septembra 1917. — Nobenega ne sme manjkati! — Slika: Seminaristi-domačini v Katigondo (Uganda).

Darovi

(Došli od dne 1. do 30. novembra 1917.)

Za afrikanske misijone: K 1452'56, za nabavo škapulirjev in rožnih vencev 20 K.

Za najpotrebnejše misijone: K 616'60.

Za sv. maše: K 1153'— (Swarce nabrala K 10'—)

Za stradajoče: K 35'70.

Za gobavce: K 17'70.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: K 2554'10.

Za poganske otročiče: K 61'—

Za jubilejno ustanovo zamorskega duhovnika: K 80'—

Za brezplačno mesto semenščana: K 50'—

Za semeniščnike: K 4'—

Za katehiste: K 19'—

Za kruh sv. Antona: K 1111'16. (Swarce nabrala K 4'60).

Za Klaverjev vinar: K 67'—

Za zvezo otrok za Afriko: K 17'04.

Za mašno zvezo: K 1541'24.

Za misijonsko zvezo: K 50'94.

Za cerkev sv. Jožefa: K 3'50.

Za Klaverjevo družbo: K 6'—

Podporniški prispevki: K 133'20.

Seminaristi - domačini v Katigondo (Uganda).

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov berejo afriški misijonski škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Misijonski dopisi.

Apostolski vikarijat Viktorija-Nyanza.

(Piše preč. o. Keyzers, M. A.)

O naraščaju za duhovski poklic.

Bogoslovska razmotrivanja o tej točki misijonarjev ob Velikih jezerih ne zanimajo posebno. Napram spornim vprašanjem o poklicu dosedaj še niso zavzeli nikakega stališča. Ako so čitali važne spise gotovih učenjakov in

premišljevali o točkah, katere je predložil preč. o. Vermeersch, da se pretehtajo; ali če so celo proučavali izvajanja g. Lahittona, so morali priti zopet in zopet do praktičnega zaključka, da je za bodočnost treba pridobiti duhovnikov in da se za ta sveti poklic najdejo sposobni tudi med črnici.

Tako se na primer nahajata v našem misijonu dva mladeniča, ki se z vso vnemo pripravljata za sprejem v semenišče. Prvemu je ime *Bahenobi*, t. j. »črtili so me«. S tem imenom mu je hotel njegov oče za vedno vtisniti v spomin, da so ga njegovi rojaki prezirali, a da ga je ljubi Bog pred vsemi ljudmi opravičil, ko mu je daroval ljubljenega sinčka.

Toda žal, oče se ni dolgo veselil svoje sreče; umrl je, ko je otrok dopolnil komaj četrto leto. Kar se spomni neki, kake pol ure od misijona stanujoči, mnogoženstvu vdani pogan, da je v daljnem sorodstvu z umrlim. Zato se udeleži pogrebne slovesnosti, izprazni ondi nekaj vrčev piva, češ, da lažje premaga žalost, ter vzame mladega Bahenobi na svoj dom, rekoč: »Vzgojil ga bom ter poskrbel, da ne umrje rod mojega rajnega sorodnika.«

Istočasno, ko je Bahenobi došel v svojo novo domovino, so se naselili v Rubyju prvi misijonarji, ki pa so ostali za njega še dolgo vrsto let malo prikupljivi tujci. Deset let star pa pravi naš bodoči semeniščan nekoč svojemu novemu bratu Maina: »Pojdiva tudi midva, da se naučiva molitvic in drugih znanosti.« Nato se oba dečka predstavita misijonarju in kmalu se je nad njima čutil blagodejni vpliv naše svete vere. Voljno sta z božjo pomočjo prenašala vsa nasprotstva svojega očeta Tibaingana, ki se nikakor ni mogel sprijazniti z mislijo, da sta sinova zapustila vero svojih prednikov. Z dobrim uspehom sta prestala za sv. krst zahtevani čas poskušnje ter bila o Božiču 1916 skupno z drugimi sprejeta v število otrok božjih.

Od tega časa se je Bahenobi, ki je pri sv. krstu prejel ime Peter, popolnoma spremenil. Z očitvidno pomočjo božje milosti je v šoli kmalu prekosil vse svoje součence, čita joč brez težave knjige v Ruhaya- in Kiswaheli-jeziku ter z lahkoto v krasni pisavi izvršujoč najtežje naloge. Pri učenju kakega rokodelstva je nenavadno pazljiv, govori malo in ne trati nikdar niti trenutka časa; brat *Robert* še baje ni imel tako vestnega in poslušnega učenca. Zlasti pa je njegova pobožnost zbudila posebno pozornost misijonarjevo. Zjutraj ob šesti uri, ko pri nas zvoni angelsko česčenje, je Peter že v cerkvi, da streže pri sv. maši. Lahko-

umljivo torej, da je duhovnika, videč tega angela pred oltarjem, obšla misel, ni li poklican, da nekoč sam vrši skrivnosti najsvetejše daritve. Zato nikakor ni bil iznenađen, ko je na neko svoje tozadevno vprašanje spoznal, da je ljubi Bog že govoril srcu otrokovemu.

Toda ta poklic ni bil po okusu njegovega krušnega očeta. »Kako, Peter,« ga vpraša začudeno, »pripustiti hočeš, da izumrje tvoja rodbina, kar se zgodi, ako se ne poročiš?« In privedel mu je že izbrano nevesto. A Peter je niti ne pogleda, rekoč: »Ne trudi se, oče, ker na noben način se ne poročim; vstopil bom v semenišče, da postanem duhovnik.«

Drugi naš duhovniški kandidat se imenuje R u k a - g i r e. Pri nas bi rekli o njem, da mu je zibel tekla v dve uri od misijona oddaljeni vasi Ihangiro. Toda tukaj ta izraz ni na mestu; kajti zamorci ne poznajo druge zibelke kot hrbet svoje matere. Bog je njegove starše obilo blagoslovil, darujoč jim štiri otroke, kar je pri tukajšnjih prebivalcih izredno visoko število. Vendar nikomur ni prišlo na misel, zahvaliti se delivcu vsega dobrega za ta blagoslov, najmanj našemu Rukagiri.

Nekega dne se raznese po vasi vest, ki je ondotno mladino zelo razburila. Vaški glavar je namreč objavil povelje sultana Ruhinda, da mora vsaka vas poslati nekaj učencev v misijonsko šolo. Ker se nihče ni oglasil prostovoljno, prisili glavar kratkomalo štiri dečke, med katerimi se je nahajal tudi naš bodoči semeniščan. Pač se je misijonarju - učitelju zmračilo oko pri pogledu na te svoje neprostovoljne, divje poslušalce; vendar je Rukagirov odkriti značaj koj prvi dan zbudil njegovo pozornost. Med tem, ko so njegovi tovariši kmalu našli dovolj vzrokov, izostati iz šole, je on vztrajal dan za dnem, dve uri daleč obiskujoč krščanski nauk, da se nauči spoznavati enega Boga in njegove zapovedi.

Presrečen je bil, ko smo mu čez nekaj mesecev v blizini misijona preskrbeli stanovanje. Videč, kako od vseh strani prihajajo pogani, želeč se poučiti v krščanski veri, je njegova najsrčnejša želja, pripeljati svoje domače, kakor tudi celo vas v naročje svete katoliške Cerkve. In zato je vzklilo v srcu blažega dečka vroče hrepenenje, postati duhovnik, da bi mogel nekoč svojim rojakom oznanjati sv. evangelij. Daj mu ljubi Bog milost stanovitnosti, misijonu Rubya pa srečo, doživeti nekoč daritev njegove prve svete maše.

Apostolski vikarijat Zlato obrežje.

Misijon, posvečen presv. Srcu Jezusovemu v Accru, je še vedno »otrok bolečin«, kakor ga imenuje apostolski vikar Zlatega obrežja, premil. škof Hummel, v svojem pismu z dne 17. decembra 1915. To dokazujejo sledeče vrste njegovega pisma z dne 19. maja 1917 naši vrhovni voditelji:

Pretekli so že meseci, odkar sem pričel pisati Vašemu blagorodju pismo, katerega pa nisem mogel končati. V Cape Coastu, kjer že nad eno leto deluje samo eden misijonar, radi preobilnih opravkov sploh ni misliti na pisanje zasebnih pisem. Krajevne zadeve in dela, ki jih zahteva osrednja uprava, vzamejo tudi najspretnjšemu in najvztrajnejšemu delavcu vsak trenutek prostega časa. Bilo mi je torej nemogoče, poročati o našem delovanju v preteklem letu. Raditega sem Vam kratkomalo poslal koledar, ki naj bi Vam nudil vsaj kratek pregled o vsem. Vaša dopisnica meseca marca mi je naznanila, da ste koledar z veseljem in zanimanjem sprejeli.

Radi učiteljske seje naše ljudske šole sem se moral dalj časa zamuditi v velikem in dragem mi mestu Accra, ki je glavno mesto tukajšnje naselbine in kjer imamo v najemu majhen, boren prostor, ki nam služi za kapelico.

Tukaj se nahaja nad 400 katoličanov, ne vštévši naseljenih Evropejcev, a brez duhovnika, brez kapele in šole. Dežela je v notranjosti zelo obljudena in gotovo bi bili poslanci sv. evangelija ondi dobro sprejeti, ko bi se mogli tukaj naseliti. Čim bo končana vojska, moramo prisiliti Srce Jezusovo, da skaže svojo posebno naklonjenost Sebi posvečenemu misijonu.

Lahko si predstavljate, velespoštovana gospa grofica, da se je število naših delavcev znatno skrčilo. Vendar je ljubi Bog blagoslovil delovanje ostalih, podelivši jim pred vsem čvrsto zdravje. V veliko pomoč in korist so nam naši katehisti, tako da nam bo mogoče, naše postaje ne le ohraniti, ampak jih še celo pomnožiti. Naš načrt glede zavoda za vzgojo katehistov vrlo napreduje in upamo, da bomo z božjo pomočjo v kratkem ustanovili šolo in pristavo kakih 60 kilometrov odtod, daleč proč od mestnega hruma. Ondi bomo sprejemali mladeniče, ki čutijo poklic za apostolsko delovanje med svojimi sorojaki.

Mi molimo tukaj z našimi kristjani vred za Vašo plemenito napravo, katera ima prestati v teh težkih časih gotovo marsikatero težavo. Sicer Vam je neomahljivo zupanje na Boga pomagalo prekoračiti največje težkoče in

trdno sem prepričan, da Vam mnogoštevilni prijatelji misijonov ostanejo zvesti tudi v bodoče in da tako dosežete visoki cilj ter postanete v pravem pomenu besede rado-darna delivka vseh dobrot za celo Afriko. In ta misel je polna tolažbe tudi za vse afrikanse misijonarje.

Apostolski vikarijat belgijski Kongo.

O. van Houtte, družbe očetov brezmadežnega Srca Marijinega, pošilja naši vrhovni voditeljici sledeče pismo:

S v. Terezija-Ibeka, 19. aprila 1917.

Velespoštovana gospa grofica!

Od časa mojega zadnjega pisma Vašemu blagorodju meseca januarja smo pripravili blizu 280 oseb, od teh 170 odraslih obojega spola za sv. krst. Med temi katehumeni se je nahajalo kakih 50 družinskih očetov in mater, katerih majhni otročiči so bili krščeni istočasno ali že nekoliko prej. Večji otroci, ki so dosegli že leta spoznanja, se morajo enako odraslim podvreči dve in polletni poskušnji. Skušnja nas namreč uči, da ne moremo dovolj strogo in previdno postopati s temi zamorčki.— Med omenjenimi novokrščenci je bilo tudi nekaj neomoženih odraslih obojega spola. Navadno so ti mladi ljudje že zaročeni ter pričakujejo le še sv. krsta, da se potem poročijo. Bili so ti novokrščenci iz vseh krajev in rodov. Večina njih stanuje 30 milj daleč odtod, nekateri celo 60 milj. V misijon imajo po 10 do 12 dni hoda. Dve in pol leta jih je katehist poučeval v domači vasi. Pri naših četrtnetnih obiskih katehumenatov in krščanskih občin si vselej natančno beležimo podatke katehistov o točnosti obiskovanja krščanskega nauka in obnašanju katehumenov. In tako smo ob koncu časa poskušnje na jasnem, koliko je pač to pri naših črncih mogoče, s kom imamo opraviti.

Kajti kdor bi jih hotel natančno spoznati, mora biti že dober poznavalec ljudi.

Ako je Kitajec prekanjen, se mi zdi zamorec še veliko bolj. — Splošno pri dovoljenju za sv. krst nismo preveč ozkosrčni, čeprav zahtevamo precej stroge pogoje. Mislím, da ljubi Bog z ozirom na njih zmedeno duševno pojmovanje našim ljubim črncem ne bo delal toliko težkoč kakor mi.

V teku treh mesecev, katere prežive naši kandidati v misijonu, jih temeljito poučujemo v krščanskem nauku.

Dvakrat na dan poučuje katekizem misijonar in enkrat črni katehist. Razen tega vpliva vsa okolica, v kateri se ta čas nahajajo, na izpopolnitev njih krščanske vzgoje. Bilo jih je med temi ljudmi kakih dvajset, ki so šteli 50 do 60 let. In za te starčke gotovo ni bila malenkost, priti tako daleč v misijon ter živeti dalj časa brez priljubljenega lova. Vse te žrtve so nam porok njih odkritosrčne, dobre volje. Toda kljub temu lahko pri naših črncih doživimo marsikatero presenečenje.

Koncem marca smo imeli približno 200 slovesnih svetih krstov. Drugi dan so novokrščenci prejeli sv. obhajilo. Da morejo še enkrat pristopiti k mizi Gospodovi, so ostali še en dan pri nas. Nato so se, ko so tri mesece uživali našo gostoljubnost, vsi srečni in veselega srca vrnili domov. Molite, prosim, z nami, da ostanejo stanovitni v dobrem.

Sprejeli smo zopet 240 novih kandidatov za sv. krst. Ob velikonočnih praznikih je došlo v misijon nad 2500 tujcev. In zopet so ti ljudje storili isto dolgo pot, o kateri sem Vam že pripovedoval. Neumljivo se nam skoro zdi, kako se prežive tolike množine med potjo in kje najdejo za časa tukajšnjega bivanja stanovanja. Nihče ne prenoči pod milim nebom, kajti zamorci so za nočni hlad izredno občutljivi. Večina njih pride že pred velikim četrtkom ter odpotuje nekaj dni po Veliki noči. Na velikonočno nedeljo je 1850 vernikov prejelo sv. obhajilo. Še preden je bila cerkev odprta, je čakala že številna množica na dvorišču. Samoumevno je torej ob takih dneh izredno veliko dela. Razen spovedi in drugih verskih vaj je treba urediti in poravnati še različne zadeve in težkoče vseh 80 katehumenatov in krščanskih občin.

V pismu meseca decembra sem Vam poročal o glavarju okrožja Lokolama, Jožefu Boliko, ki stanuje 12 dni hoda od tukaj. Ako se omenjeni mož hoče udeležiti praznika v misijonu, traja njegova odsotnost od doma vselej cel mesec. Toda, da njegove vasi v dobrem napredujejo, se vrli mož ne sme dolgo muditi v tujini. Kljub temu nam je zagotovil, da se bo velikonočnih praznikov vselej udeležil, kar je doslej tudi zvesto izpolnil. In tudi deželni upravitelj mu ni delal v tem oziru nikake ovire. Vendar niso vsi naši črnci podobni temu našemu junaku. A treba se je pač zadovoljiti s takimi, kakršni so. In ne morem se božjemu delivcu milosti dovolj zahvaliti, da je temu, misijonu tako oddaljenemu kraju postavil tako vzornega moža za glavarja.

Prositate torej z menoj presv. Srce Jezusovo in našo varuhinjo, sv. Terezijo, da ostane vrli mož vztrajen zgled svojim rojakom, med katerimi je še toliko dela.

Na velikonočni ponedeljek sem blagoslovil 22 zakonov. — Meseca februarja nas je obiskal preč. o. provincijal.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 1. do 19. septembra 1917.)

Škof S w e e n s, M. A., Rubya, Viktorija-Nyanca, 28. junija. (»Z letošnjim letom je naše semenišče v Rubyju doseglo lepe sadove, k čemur je v obilni meri pripomogla Družba sv. Petra Klaverja. Dne 15. avgusta bomo imeli tukaj štiri duhovnike-domačine, enega subdijakona in tri klerike. Ta uspeh nas spodbuja k nadaljnjemu vztrajnemu delu za vzgojo domače duhovščine. In zato stremimo za tem, da dobe krščanski otroci naših šol res vsestransko temeljito vzgojo in da tako postanejo te šole semenišča novih poklicev. Dovoljujem si, poslati Vam kratko, a zanimivo poročilo o dveh misijonskih gojencih, ki bosta v kratkem sprejeta v malo semenišče, s prošnjo, da ju Klaverjeva družba posinovi ali pa jima blagovoli nakloniti ustanove za semeniščane.«¹

Škof S t r e i c h e r, M. A., apostolski vikar, Katigondo, Uganda, 27. junija. (»Pridružujem se iskreni zahvali predstojnika našega bogoslovja za Vašo velikodušno in neutrudno pomoč. Vaša neizčrpna ljubezen do bližnjega mora biti ljubemu Bogu posebno ljuba, kajti med vsemi gojenci našega malega in velikega semenišča so ravno Vaši varovanci najboljši. Zdi se, kot da počiva poseben blagoslov božji nad njimi. Oni trije kleriki, ki bodo prihodnje dni prejeli nižje redove, so varovanci in posinovljenci Vaše toli blagynosne družbe.«)

O. V é d r i n e s, M. A., predstojnik bogoslovja v Katigondo, 21. junija. (»Ob koncu letošnjega šolskega leta smo imeli v domačem semenišču 26 bogoslovcev in sedem, ki so leto poskušnje preživeli v zunanjih misijonih. Poslednji se te dni vrnejo, da se udeleže z drugimi duhovnih vaj. Trije izmed njih ostanejo radi priprave na subdijakonat v bogoslovju, ostali pa se čez mesec dni zopet podajo na svoja mesta, da nastopijo drugo leto poskušnje. Iz malega semenišča bode v svrhu modroslovskih študij sprejetih v veliko semenišče šest novih

¹ Navadna vsota za posinovljenje znaša letno 200 kron. Za semeniško ustanovo je potrebna glavnica 5000 kron, ki se pa lahko plačuje tudi v manjših obrokih.

gojencev. In tako bomo v šolskem letu 1917/18 imeli 39 bogoslovcev. Čč. gg. Anton V. in Leon Ziritta bosta koncem leta prejela sv. mašniško posvečenje. — Tako vidite, blaga dobrotnica, da ta sveta naprava krasno napreduje. Toda umljivo je, da pri rastočem številu naših učencev rastejo tudi potrebe naše blagajne. Vendar upamo, da Klaverjeva družba svojih zamorcev v Ugandi ne bo pozabila.«)

O. Lerouge, C. S. Sp., apostolski prefekt, Konakny, Guineja, 13. julija (toži o pomanjkanju paramentov, prosi za zeleno mašno obleko in bel pluvijal).

Škof Cox, O. M. J., apostolski vikar, Johannesburg, 12. julija (pošilja fotografijo).

O. Biegner, Emavs, brez datuma (pošilja članek).

O. Krolkowski, O. F. S., apostolski prefekt, Heirachabis, Južnozahodna Afrika, 19. junija (prosi za mal ciborij). (»Obenem Vam z odkritosrčno zahvalo za vso Vašo blagonaklonjeno pomoč pošiljam pobotnico z dne 29. marca. Prav res ne vem, kaj bi bilo tekom preteklih dveh let z nami brez Vaše pomoči. Čeprav vedno molimo za svoje dobrotnike, sem še vendar daroval nekaj sv. maš več po Vašem namenu. Saj to je edino, s čimer Vam morem izkazati svojo hvaležnost.«)

Nobenega ne sme manjkati!

Nobenega čitatelja »Odmeva« in nobene cenjenih čitateljic ne sme manjkati v »Križarski vojski molitve za Afriko«; saj k temu ni treba denarja, ne drugega premoženja, ampak le pet minut časa vsak dan od 8. do 16. aprila, da prav pobožno zmolite »Molitev k Srcu Jezusovemu« za odpuščanje grehov afrikanskih zamorcev, ki je priložena tej številki »Odmeva«. Dobi se tudi brezplačno in v poljubni množini pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Toda čemu ta križarska vojska molitve? bo morda kdo vprašal. Ker je rekel sam božji Zveličar: »Prosite in se vam bo dalo« in ker je ravno skupni molitvi obljubil uslišanje. Torej kdorkoli si, moli teh devet dni z nami, ako ljubiš Boga in misijone. — In zakaj ravno teh devet dni? — Ker se takrat vrši devetdnevna pred praznikom varstva sv. Jožefa, ob kateri vsako leto priredimo križarsko vojsko molitve za Afriko.

Družba sv. Petra Klaverja.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu.

Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.

Natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani.

 **Ako hočeš pospeševati
božjo čast in zveličanje duš,
postani
pospeševatelj (-ica)**

Družbe sv. Petra Klaverja!

Kako morem postati pospeševatelj?

Ako imenovani družbi pošlješ letni prispevek dveh kron.

Katere dolžnosti imam kot pospeševatelj?

Po svojih močeh razširjati časopise in druge tiskovine Klaverjeve družbe.

Katere koristi imam kot pospeševatelj?

Velike duhovne koristi. Zlasti postaneš deležen obilnih svetih odpustkov. Nadalje stopiš v duhovno zvezo z onimi redovi in misijonskimi družbami, katere Klaverjeva družba podpira. Deležen si tudi številnih svetih maš, sv. obhajil, molitev misijonarjev in misijonskih sester, kakor tudi molitev in dobrih del katehumenov in zamorskih kristjanov.

Kaj mi je storiti, da postanem pospeševatelj?

Pošlji svoje ime in popolni naslov s prvim prispevkom vred Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljano.

Zakaj naj postanem pospeševatelj?

Da si nabiraš zakladov za nebesa; da podpiraš tako potrebne misijone, pomagaš reševati duše in s tem razširjati čast božjo; da zadostuješ za neštevilne grehe današnjih dni, tolažiš božjo jezo in prosiš usmiljenja božjega za domovino.

Pomagajmo afrikanskim misijonom!

Kdor hoče biti boter, oziroma
botra nemu zamorčku in mu
določiti

krstno ime,

naj daruje vsoto 25 K.

Posreduje:

Družba sv. Petra Klaverja.

Kdor bi hotel skrbeti za čr-
nega dečka v

deškem semenišču,

naj pošilja letno 120 K.

Posreduje:

Družba sv. Petra Klaverja.

Dar 60—100 K zadostuje za

odkup

enega zamorskega otroka (po-
sebnost deklice).

Posreduje:

Družba sv. Petra Klaverja.

Kdor bi hotel skrbeti za za-
morca za časa njegovih

bogoslovnih študij,

naj pošilja letno 200 K.

Posreduje:

Družba sv. Petra Klaverja.

Kdor hoče enega črnega otroka

posinoviti,

naj pošilja za njegovo vzgojo
pet let po 120 K.

Posreduje:

Družba sv. Petra Klaverja.

Kdor hoče ustanoviti ali po-
magati ustanoviti

prosto mesto

za enega zamorskega semina-
rista, naj pošlje 5000 K.

Posreduje:

Družba sv. Petra Klaverja.

Za vzdrževanje črnega

katehista

potrebuje misijonar od 200 do
250 K.

Posreduje:

Družba sv. Petra Klaverja.

Posebno dobrodošle so

cerkvene posode

(kelih, moštrance itd.).

Pošiljajo se na naslov:

Družba sv. Petra Klaverja,
Ljubljana, Pred škofijo 8, II.

Miloščina za misijone, katero prejme Družba sv. Petra Klaverja, se vedno, ako ni kakšne posebne želje, primerno razdeli; ako pa kdo določi poseben misijon, se to izpolni. Vsi afrikanski misijonarji se lahko poslužujejo te družbe kot nabiralnice miloščine, kakor tudi prijatelji posameznih misijonov, ker se vsi darovi zanesljivo odpošljejo na oni kraj, kamor so določeni.